

Zonnelied

JAARVERSLAG 2020 ZONNELIED

P 209412
BELGIE(N)-BELGIQUE

IN DIT JAARVERSLAG NEMEN WE JE MEE IN ONZE BELEVENISSEN VAN HET AFGELOPEN JAAR. 2020 WAS EEN STORMMAGTIG JAAR, GEVULD MET ONZEKERHEID EN MOEILIJKE MOMENTEN. MAAR DANKZIJ ONZE STERKE WORTELS EN MOOIE KRUIN DOORSTOND ONZE BOOM DE STORM. MEER NOG, WE ZIJN FIER OM MET JULLIE OOK ONZE KLEINE EN GROTE GELUKJES, DE HOOPVOLLE GEBEURTENISSEN, DE INITIATIEVEN DIE ONS HART VERWARMDEN EN DE MENSEN DIE HET VOORBIJE JAAR VOOR ONS KLAARSTONDEN TE KUNNEN DELEN.

Jaarverslag 2020

We startten in januari vol goede moed om onze **Zonnelied-boom** in gereedheid te brengen voor een schitterend feestjaar. Maar niemand vermoedde dat er in maart 2020 een **storm** zou **passeren** die ons op onze **grondvesten** zou **doen daveren**. We bleven niet bij de pakken zitten en merkten dat we, dankzij de **samenwerking met gasten, ons netwerk, onze medewerkers en onze partners**, toch nog een pracht van een boom konden laten groeien, met stevige wortels, mooie nieuwe zijscheuten en een bloeiende kruin waaronder het goed toeven is en waaronder we kunnen **uitkijken naar de toekomst**.

In dit jaarverslag nemen we je mee in onze belevenissen van het afgelopen jaar. We delen onze zorgen, onze angsten en de soms moeilijke aanpassingen die we hebben moeten doen. Maar we delen met jou ook heel graag onze kleine en grote *geluyskes*, de dingen die ons hoop gaven, de initiatieven die ons hart verwarmden en de mensen die het voorbije jaar klaar stonden voor ons.

IN DIT NUMMER

2	Jaarverslag 2020	18	Hartverwarmende buurt in Tollembeek
4	Impressie van de storm • interview met Katleen Evenepoel	19	Optempo ging op kersttoer
6	Getuigenis vanuit huis De Pionier	20	Hoe maakten gasten, medewerkers vrijwilligers en netwerk contact met de omgeving?
7	Hoe doorstonden gasten, medewerkers, vrijwilligers en het netwerk de storm?	21	Babbelbubbel in de Babbelbus
8	Getuigenis van Marieke Van Isterdael	22	40 jaar Zonnelied • interview met Magda Borremans
10	Een boom met stevige wortels	24	Zonnelied floreert @ Brussel
12	Hoe gingen gasten, medewerkers en vrijwilligers er samen tegenaan?	25	Hoe gingen we als collega's doorheen 2020?
13	De takken van onze boom ondersteunen elkaar, overheen clusters en functies	26	Dankwoordje van Davinia en Sara
14	2020 in cijfers	26	Ondersteuning van collega's • Kathleen De Maeyer
16	2020 had ook positieve gevolgen	28	Samen dragen, ook virtueel
17	Zonnelied in de pers	29	(Fiets)banden smeden
		29	Mondmaskers door vrijwilligers
		30	We kijken naar de toekomst
		31	Roosdaal op stap!

COLOFON

Nieuwsbrief Zonnelied verschijnt vier maal per jaar: in maart, juni, september en december.

Verantwoordelijke uitgever: Katleen Evenepoel

Adres van de afzender: Zonnelied • Kloosterstraat 7, 1761 Borchtlombeek • info@zonnelied.be • www.zonnelied-vzw.be

Redactieraad: Katleen Evenepoel, Christophe Van den Nest, Lise Vervaele, Julie Boeykens, Pieterjan Kindens, Lothar Vandenberghe

Coördinatie: Lothar Vandenberghe

Eindredactie: Yari Verhulst

Jaarverslag 2020

Vormgeving: Concept Verhulst • www.conceptverhulst.be

Afgiftekantoor: Roosdaal

PB nummer: 209412

Oplage: 1000 exemplaren

Indien er foto's of tekeningen werden afgedrukt zonder voorkennis van de rechthebbenden, dan kunnen die zich wenden tot Zonnelied, Kloosterstraat 7, 1761 Borchtlombeek

IMPRESSIE VAN DE STORM

Het jaar 2020 werd getekend door het COVID-19 virus. Het vroeg heel wat van onze medewerkers en gasten. In een interview met directeur Katleen Evenepoel blikken we terug op dit bewogen jaar.

Laten we even bij het begin beginnen. Vanaf 10 maart start België met maatregelen. Naarmate de dagen vorderen, worden deze steeds bijgeschaafd. Ook volgden er heel wat strenge maatregelen voor onze sector. Wat is er op korte termijn allemaal veranderd?

Als organisatie anticipeerden we gelukkig al op de vele maatregelen. Op twee weken tijd veranderde Zonnelied van een open, gastvrije organisatie naar een quasi medische burcht. Dit was voor iedereen erg aanpassen. Deze drastische maatregelen waren nodig om iedereen zoveel mogelijk te beschermen. Gasten voelden snel aan dat het serieus was.

Mondmaskers werden het nieuwe normaal. Bij een uitbraak verhoogden we de beschermingsmaatregelen en droegen begeleiders mondmaskers, schorten, faceshields en handschoenen. Dit was voor iedereen en niet in het minst voor de gasten bevreemdend, omdat we dit absoluut niet gewoon zijn. Wanneer de situatie opnieuw stabiliseerde, kozen we er dan ook voor om dit opnieuw af te bouwen. Mondmaskers, handschoenen en ontsmetten blijven tot op heden de regel.

Voor onze gasten is er ook heel wat veranderd. De werkingen werden opgesplitst in strikte bubbels en ook bezoek was niet zomaar mogelijk. Voor gasten die van thuis komen, gingen de dagcentra dicht. We hielden contact door telefoonrondes te organiseren van de clusters naar het thuisadres. We boden in de mate van het mogelijke hulp en een luisterend oor.

Bij het bepalen van maatregelen werden we vaak over dezelfde kam geschoren als woonzorgcentra en ziekenhuizen. Toch vormen we een aparte entiteit. Hoe heb jij als directeur gestreefd naar aangepaste adviezen?

De adviezen voor de ouderenzorg kwamen eerst binnen. Door mijn eerdere ervaring als verantwoordelijke ouderenzorg kon ik goed het verschil opmerken en voorleggen aan ons intern crisisteam.

Het crisisteam ging eerst in overleg, maakte een risicoanalyse en gebruikte ook gewoon het gezond verstand. We zochten stevast naar haalbaarheid, veiligheid en menselijkheid.

We hoorden je af en toe aan het woord om onze sector te vertegenwoordigen. Ik denk aan het Webinar op 16 mei van De ZorgSamen. Daar ga je in gesprek met Peter Adriaenssens en Ilse De Pauw over rolconflicten, steunmechanisme en schuldgevoelens. Zijn er nog voorbeelden waar je de persoon met een beperking een stem probeert te geven?

Ik tracht de stem en leefwereld van onze gasten en hun netwerk te vertalen. Rond de vaccinatie voor dagcentrumgasten was ik aan het woord in De Ochtend van Radio1. Mijn pleidooi werd opgepikt en sprak velen aan, zo bleek achteraf. Het opnemen voor de zwaksten in onze samenleving is een Franciscaanse basishouding en blijft heel actueel. Op die manier kan ik het werk van onze voorgangers voortzetten. Het is op die momenten dat ik achteraf beseft waarom ik zo gelukkig ben in mijn job; als we erin geloven kunnen we echt mee het verschil maken.

Corona heeft ons gedwongen om erg creatief te zijn. We gingen er samen voor. De gasten en medewerkers bewijzen nog elke dag hun kracht en geduld.

We hebben hard gewerkt in 2020, de focus lag op overleven en sturend leiderschap, zowel voor als achter de schermen. Zonnelied kon op verschillende manieren wegen op het beleid; via de media, de werkgeverskoepel, de goede samenwerking met de regionale vaccinatiecentra en onze collega voorzieningen. Ook sponsors en bedrijven gaven blij van sterk engagement.

2020 is zonder twijfel het jaar van de zorg. In alle facetten toonde onze sector zijn kracht en talenten. De medewerkers zijn geëngageerd en betrokken. We vroegen veel flexibiliteit en kregen die ook.

Hoe werd de dialoog met het netwerk van onze gasten onderhouden? Hebben we als sector ook rekening kunnen houden met hun wensen?

Bij alle wijzigingen werd er gecommuniceerd met de gebruikersraad en ook alle gezinnen werden via brief, website en facebook op de hoogte gehouden.

Corona heeft ons gedwongen om erg creatief te zijn. We hebben per locatie een aparte bezoekeruimte gemaakt. Ook kregen de groepen, dankzij sponsoring, een smartphone of tablet waarmee snel en visueel contact werd gemaakt met de buitenwereld. In Brussel is Zonar gestart met de Babelbus, een gezellige mobiele bezoekersruimte die we tot aan de ingang van de Brusselse woonzorgcentra kunnen rijden.

We gingen er samen voor als één grote familie. De gasten hebben het afgelopen jaar steeds weer energie gevonden om door te bijten. Ze bewijzen nog elke dag hun kracht en geduld.

Heb je nog een wens voor 2021 die je met ons wilt delen?

Ik wens ieder van jullie opnieuw wat tijd en verbondenheid. Enerzijds tijd om leuke en zuurstofgevendende dingen te doen, anderzijds tijd voor een verbindend gesprek.

‘Wat we moeten doen is een veilige manier vinden om elkaar stevig te omhelzen’, uit ‘Houd afstand, raak me aan’ van Paul Verhaeghe (De bezige bij, 2020).

Dankbaar om zoveel zorgzame mensen rondom mij.

Katleen Evenepoel, Algemeen Directeur

Getuigenis vanuit huis De Pionier

We zetten het jaar fijn in met een Nieuwjaars- diner: uitkijken naar wat komen gaat, een jaar van vertier en plezier met uitstapjes, lekker eten en drinken.

We hadden zoveel plannen, zoveel om naar uit te kijken, zin om er weer een aangenaam jaar van te maken. We hadden nog geen flauw benul van wat 2020 ons zou brengen.

China en Corona waren zover van ons bed. Dit komt niet in België, dachten we.

Maar het nieuws kwam als een bom in België binnen, dichters zelfs, ook in Gooik en dan nog in De Pionier!

8 april, ik weet het nog goed, werd iemand van de gasten ziek: spierpijn gevolgd door koorts. De huisdokter verwees ons door naar het triagecentrum te Lennik, en vandaaruit reden we met een bang hartje naar de spoed in Halle. En ja, hier was de BOM, met naam COVID-19. Ik dacht onmiddellijk: "Het kan toch niet waar zijn, dit kan toch niet." Het waren bange, onzekere uren. De bewoner in kwestie moest ik achterlaten. Er was geen sprake meer van nog een bezoekje. Ik moest terug alleen naar Gooik rijden met een verhaal dat nazinderde in mijn hoofd en een rollercoaster van gedachten...

Eens in Gooik pleegde ik rond 22 uur nog overleg met Katleen (directie), Stefaan (projectleider technisch team) en Ann (diensthoofd). Een opluchting om mijn verhaal te mogen en te kunnen delen. Hun medeleven deed deugd, maar we deden meer dan dat. We maakten een plan met wat er moest gebeuren. Gelukkig zijn er smartphones om ons verhaal op deze manier te kunnen delen, want elkaar ontmoeten mocht niet meer. We waren precies ineens allemaal besmettelijk. Het duurde niet lang vooraleer er nog besmettingen in De Pionier volgden. Iedereen moest in quarantaine.

Wat een gedoe, alle gasten op hun eigen kamer. Gasten mochten niet meer samen zitten in hun eigen living en keuken. Er werden manden gebracht om was apart te wassen. Begeleiders moesten pakken dragen, mondkapjes aan doen en nog een scherm op ons gezicht dragen. Iedereen moest op

z'n eigen kamer bediend worden van eten, drinken enz.

Het werden lange, onzekere dagen, weken en maanden.

Noch wij, noch familie mochten op bezoek bij wie in het ziekenhuis lag. Er was alleen de telefoon met de verpleging van de covid-afdeling. De twee opgenomen gasten konden en mochten zelf niet aan de lijn komen omwille van besmettingsgevaar van de telefoontoestellen. We konden enkel bang afwachten en hopen op beterschap.

Voor de gasten in De Pionier was het ook hard. Er was geen sprake meer van naar huis gaan of bezoek ontvangen. Sommige gasten huilden omdat ze bang waren van wat er rond hen gebeurde. Dit was voor ons zo moeilijk. Voor sommigen van hen was het niet of nauwelijks te begrijpen. Hoe moesten wij dit aan hen duidelijk maken, een virus waarvan je heel ziek kan worden of zelfs sterven?

Gelukkig keerde het tij en konden we de quarantaine (elk op zijn kamer) na een tijdje afschaffen. Ondertussen zijn we het bijna gewoon geworden om zo

weinig mensen te mogen zien en niet meer weg te mogen en te kunnen. Dit wil niet zeggen dat we niet afzien van de aanhoudende maatregelen. Maar we moeten volhouden en we geven elkaar hoop.

We hopen dat we heel binnenkort samen kunnen genieten van een mooie toekomst. Waar we weer met familie en vrienden kunnen samen komen en feesten. We hopen om zo vlug mogelijk eens iets te kunnen gaan drinken, te gaan eten, mensen uit te nodigen, op uitstap te gaan, mensen te zien die we al lang niet meer gezien hebben,...

Magteld Felis, begeleidster, De Pionier

HOE DOORSTONDEN GASTEN, MEDEWERKERS, VRIJWILLIGERS EN HET NETWERK DE STORM?

De eerste maanden van de pandemie lieten een diepe indruk na op gasten, personeelsleden en ons netwerk. We vroegen enkelen van hen hoe ze zich tijdens die maanden voelden.

IK HEB ENKELE MAANDEN THUIS GEWOOND TIJDENS DE CORONA PERIODE. IK MISTE VOORAL 'T ZINNEKE, DE VRIENDSCHAPPEN MET MEDEBONERS EN DE BEGELEIDING.

DAVINIA, 'T ZINNEKE

HET WAS JAMMER DAT IK TIJDENS DE EERSTE LOCKDOWN NIET NAAR EIZERINGEN KON. IK MISTE DE ATELIERWERKING EN DE BEGELEIDERS.

WIDO, 'T KOMPAS

De begeleiding liep hier maar rond met schorten en een shield. Dat was precies geen begeleiding.

Hilde, De Pionier

HET MOEILIKSTE WAS HET OPGESLOTEN GEVOEL. IN HET BEGIN DACHTEN WE NOG 'NA EEN MAAND ZIJN WE ER VANAF', MAAR WANNEER BLIJKT DAT HET ECHT NIET ZO IS... DE ONZICHTBAARHEID VAN HET CORONAVIRUS ZORGT EERVOOR DAT HET MOEILIK IS OM AAN GASTEN UIT TE LEGGEN WAAROM ALLE MAATREGELEN NODIG ZIJN. ZE KREGEN SOMS OOK SCHRIK VAN ALLE MONDKAPJES EN BESCHERMINGSMATREGELEN.

NANCY, CLUSTER OPWIJK-MERCHTEM EN GOOIK

Eerst is er nog de nieuwjaarsreceptie en het carnavalsbal en dan was er die corona... We moesten hier in Gooik blijven. Niet buiten gaan. Altijd tussen die 4 muren, ik werd er zot van... Mensen zoals familie en vrienden mochten niet meer op bezoek komen. We mochten zelf niet meer naar huis. Ik zag dus ook mijn kleine nichtjes niet meer.

Anouck, De Pionier

We moesten op ons kamer blijven omdat er iemand van de groep ziek was. Ik voelde me toen ambetant, ik had nog geen TV op mijn kamer. Ik zette dan de radio op en altijd dat slechte nieuws op de radio, ik werd daar zot van.

Hilde, De Pionier

Toen bleek dat er een uitbraak was in het huis, hadden we niet de nood om te zoeken hoe dit precies kon gebeuren. We gingen uit van de situatie zoals ze was en bekeken, samen met begeleiders en ondersteunende teams, wat er kon en moest gebeuren.

Zus van bewoonster De Pionier

De lockdown thuis was niet zo erg, maar op den duur duurde het te lang.

Annelies, 'T Kompas

HET WAS VOOR MIJ EEN HEEL MOEILIJKE PERIODE. DE BEGELEIDING WAS ER VOOR ONS. IK KON ALTIJD TERECHT BIJ HEN ALS IK HET LASTIG HAD.

TANIA, ORCHIDEE

Door corona moesten we op ons kot blijven zitten.

Marcella, De Pionier

DAT WAS NIET PLEZANT, NIEMAND VAN MIJN VRIENDEN MEER GEZIEN EN DAT MONDKAPJES OOK, DAT DOET AMBETANT AAN MIJN OREN.

KRIS, DE OUDE PASTORIJ

TOEN IK TIJDENS DE LOCKDOWN NIET NAAR HET KOMPAS KON KOMEN, WAS HET GEEN FIJN GEVOEL. IK MISTE DE GASTEN ENORM, ZOWEL DE SUPERFIJNE BABBELS ALS DE ACTIVITEITEN IN HET ATELIER.

KARIN, VRIJWILLIGSTER 'T KOMPAS

IK HEB ME OOK UIT VEILIGHEID IN LOCKDOWN GEHOUDEN, MAAR PROBEERDE WEL VIA FACEBOOK EN VERHALEN VAN OUD-COLLEGA'S HET LEVEN VAN GASTEN VERDER TE VOLGEN.

MYRIAM, VRIJWILLIGSTER 'T KOMPAS

Ik ben even moeten stoppen als vrijwilliger, dit was een niet zo evidente periode voor mij, van zodra ik mocht, ben ik dan ook terug aan de slag gegaan.

Nicole, vrijwilligster De Oude Pastorie

Er was vorig jaar in ene keer Corona en dat kan gevaarlijk zijn. Dan moesten we veel op de kamer blijven. Ik las dan in een boek of speelde met de kaarten alleen.

Eddy, De Pionier

GETUIGENIS VAN MARIEKE VAN ISTERDAEL

2020 wat een jaar, wat een gek vreemd jaar... Een jaar waarin we ons zo anders moesten gedragen, zo tegen onze natuur, zo on-menselijk, zo gewrongen, zo anders, zo vreemd, zo niet wat we gewoon zijn, wat we willen zijn en doen. Op persoonlijk vlak, maar zeker ook op professioneel vlak, in het werk dat we elke dag doen voor onze bewoners en hun netwerk. Een zwaar jaar, emotioneel, omdat er zoveel onduidelijkheid was, zo veel vragen en bezorgdheden, zo veel veranderingen en aanpassingen die op ons afkwamen. We worden bij momenten geraakt door verdriet, door gevoelens van onmacht, van het even niet meer weten... bij onszelf, bij bewoners en hun families, bij collega's, bij vrienden... Maar hoe moeilijk ook, we gaan door... We trachten een steun te zijn, te luisteren, samen te zoeken naar mogelijkheden, naar kleine lichtpuntjes die ons sterk houden.

Zoals we gedreven zijn in ons werk, gaan en blijven we aan de slag om er het beste van te maken, we gaan door, want alleen samen zijn we sterk. De solidariteit, de verbinding en de kracht voelen, ook bij anderen, doet deugd. Er waren vele warme projecten en momenten in Zonnelyed, waar ik met een warm hart op terug kijk.

Niet alleen het werken voor onze bewoners werd anders, maar ook de samenwerkingen met andere organisaties moest anders, wat veelal wou zeggen: uitge-

steld worden. Naar jaarlijkse gewoonte sluiten enkele begeleiders van Zonnelyed aan bij de basiscursus "basale stimulatie" georganiseerd door het VSBS (Vlaams Samenwerkingsverband Basale Stimulatie). Een basiscursus die ontstond vanuit het werken met mensen met een ernstig meervoudige beperking.

Tijdens deze cursus wordt geleerd hoe belangrijk contact is, lichamelijk contact, contact opgebouwd vanuit de zintuiglijke ervaringen zodat mensen zichzelf kunnen gewaar worden, tot zichzelf kunnen komen, gestrekt worden in hun lichaams-ik. Dat we dit hebben moeten missen en uitstellen is erg jammer. Want zo'n cursus kan je immers niet brengen via een online meeting. Maar zoals het de vereniging betaamt zitten ze niet stil en zorgden ze voor een fijne attentie voor alle leden met een 'groeikaartje' om elkaar niet te vergeten, om toch verbondenheid te creëren. Ik kende het niet maar een groeikaartje is gemaakt van een soort papier waarin men zaadjes heeft verwerkt. Wanneer je het nat maakt en plant, groeien er mooie bloemen uit. Een symbool van nieuwe hoop en een manier om het basale gedachtegoed een vruchtbare bodem te geven en zo kansen te creëren tot mooie ontmoetingen met bewoners.

Wat ikzelf en vele anderen met mij geleerd hebben, is dat iedereen nood heeft aan lichtpuntjes, aan momentjes die deugd

doen, waarmee je je terug kan opladen. En dat is voor iedereen anders, maar je moet er wel bewust naar op zoek. Ondanks de hele corona periode was er net iets meer tijd om tijdens vrije weekends de natuur in te trekken en te gaan wandelen. Zelfs eens niet zover, gewoon in eigen streek plekjes en steegjes ontdekken die ik voordien nog niet kende. Of in eigen tuin zorgen voor kleurrijke bloemen of in mijn moestuin mijn eigen groenten kweken. Fijn te zien hoe een klein zaadje kan uitgroeien tot een heuse plant. Me hierover verwonderen en er bij stilstaan is deugdelijk.

Ik vind zelf troost in woorden en gedichten. Het helpt mij om iets van mijn gevoel of gedachten erin te herkennen, of iets vanuit een ander perspectief te bekijken. Maar iedereen heeft ook nood aan de ander, iemand waarbij hij zich goed voelt, mag zijn zoals hij/zij is, zich kwetsbaar mag tonen en de ander die zegt "Het komt wel goed". Mijn wens is dat iedereen zo iemand mag hebben naast zich, of het kan zijn voor iemand anders. Want iedereen kan iets voor iemand betekenen, hoe groot of hoe klein ook.

Ook bij andere samenwerkingen (zoals met het psychiatrisch ziekenhuis, de Huntingtonliga, het Forum palliatieve zorg,...) vielen de fysieke bijeenkomsten weg, maar gingen er wel online vergaderingen en werkgroepen door. Of werd er veel meer telefonisch overlegd. Ook daar voelde ik veel verbondenheid en

steun omdat we samen in dezelfde situatie zaten en zorgden voor kwetsbare mensen. Van elkaar horen hoe zij ermee omgaan, hoe het met hen is, zorgen kunnen delen en samen zoeken naar mogelijkheden is belangrijk en maakt dat je je niet alleen voelt.

In Brussel waren we net een nieuwe samenwerking aangegaan met MPC Sint-Franciscus. De werking Toop biedt ondersteuning aan kinderen en jongeren met een beperking, dit na schooltijd en tijdens de schoolvakanties. Toop kwam onder druk te staan en werd een tijdje noodgedwongen stopgezet. Intussen gebruiken ze een apart lokaal waarin hun werking op bepaalde momenten kan doorgaan. Dat de werking nu met gescheiden stromen moet doorgaan, is erg jammer, we keken uit naar de uitwisseling, de nieuwe mogelijkheden tot contacten, samen mooie momenten creëren voor onze gasten, nieuwe activiteiten, ... Wanneer alles terug wat normaal mag verlopen, kijken we uit om dit verder uit te bouwen en volop te laten groeien en bloeien met oog op alleen maar de beste zorg voor mensen met een beperking.

Marieke Van Isterdael, Orthopedagoge

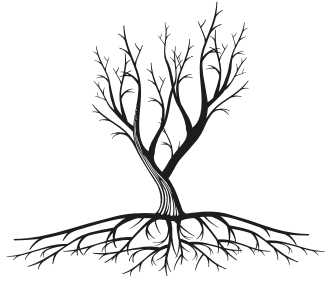

ZONNELIED IS DANKBAAR VOOR ALLE LEKKERE CHOCOLADE AANGEBODEN DOOR NEUHAUS, ALDI, HEMA BELGIË EN KIWANIS VILVOORDE NOORDRAND

Lothar Vandenbergh
Pr en fondsenwerving,
directiesecretaris Financieel directeur

Een boom met stevige wortels

Zonnelied heeft met zijn duidelijke visie en missie stevige grondvesten. Deze geeft ons kracht en stelt ons in staat om steeds weer te groeien.

Onze missie vertrekt vanuit de Franciscaanse traditie van gastvrijheid, verdraagzaamheid en openheid voor de ander. Zonnelied is een plaats waar de ander zich kan tonen met zijn bijzondere eigenheid en anders zijn. Elke cluster heeft zo zijn eigen kwaliteitsvol aanbod uitgewerkt op maat van de gasten en vervlochten met de buurt.

‘Dragen’ beschouwen we als een kernwaarde van het Franciscaans verhaal. Dragen als zorgen voor degenen die ergens ‘buiten’ valt. De afgelopen jaren zien we dat verschillende personen met meer complexe ondersteuningsvragen de weg naar Zonnelied vinden. De invoering van de persoonsvolgende financiering en ook thema’s als diversiteit, inclusie en betekenisvol samenleven dagen ons uit om te groeien en te ontwikkelen als organisatie.

Vanuit de dienstverlening van Zonnelied dienen we keuzes te maken voor een sterk toekomstplan. We streven naar een maximale kwaliteit van bestaan voor onze cliënten.

In 2020 startten we in Zonnelied een grote denkoefening. De woonondersteuning in Zonnelied werd hertekend in ‘de waaier aan verblijf’. We kiezen voor een stapsgewijze aanpak en overgang, het is een beweging die we op gang brengen. Als organisatie dienen we blijvend in te zetten op wendbaarheid en flexibiliteit. Deze waaieroefening tracht een antwoord te formuleren op de huidige realiteit van aanmeldingen. Het blijft noodzakelijk dat we rekening houden met het type aanmeldingen en inzetten op de vragen, noden en doelgroepen van de toekomst. We onderscheidden

zo 8 verschillende zorgnoden en proberen deze te koppelen aan een type werking;

- Open & inclusief: een open leefomgeving met aandacht voor verknoping met de buurt.
- Cohousing: elk heeft zijn eigen woning. Wat hen verbindt, is ontmoeting in de gemeenschappelijke ruimte en de ruimere buurt. Zelfstandig, maar toch samen.
- GES+: we focussen ons op complexe noden inzake beperking en bijkomende geestelijke gezondheidszorg en/of gedragsproblematiek.
- Oriëntatie: in dialoog met de persoon met een zekere gedragscomplexiteit en alle betrokkenen zoeken we samen naar de meest aangewezen en haalbare woonsituatie. De oriëntatie is tijdelijk en zorgt ervoor dat een gericht traject mogelijk wordt.
- Structuur en actie: de gast heeft nood aan een voorspelbaar en actief kader. De activiteiten zijn gereguleerd. Centraal staan houvast, ordening en programmatie.
- Structuur & rust: de gast heeft nood aan een voorspelbaar en rustig, prikkelarm kader. De activiteiten en relatieve rust zijn meer gereguleerd. Ook hier zetten we in op houvast, ordening en programmatie.
- ZORG+: personen met een verstandelijke beperking en een bijkomende/verhoogde medische zorgvraag.

- GES+ en ZORG+: de werking richt zich op personen met een verstandelijke beperking en de combinatie met een verhoogde medische zorgvraag en bijkomende geestelijke gezondheidsproblemen en/of gedragsproblematiek.

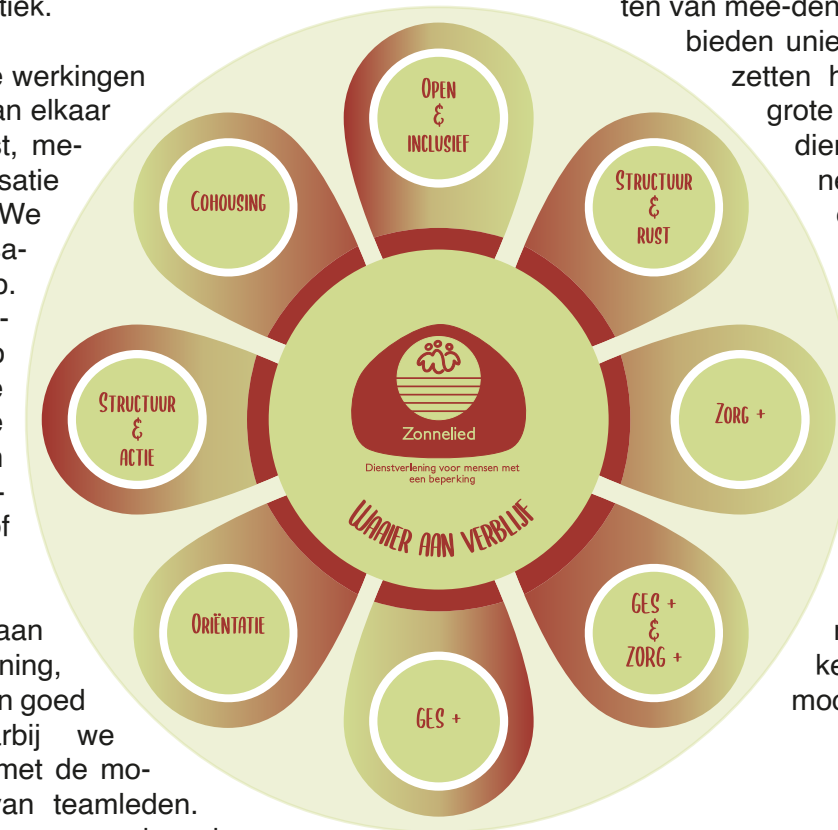
De acht zorgnoden en type werkingen kunnen we niet absoluut van elkaar onderscheiden. Zowel gast, medewerker, als de organisatie groeien en ontwikkelen. We gaan samen-werken en samen-leren, stap voor stap. We maken parcours en stippen ondersteuning op maat uit samen met de gast, het netwerk en de teams. Met elke gast gaan we een individueel parcours op maat van zijn of haar eigenheid.

We hechten veel belang aan kwaliteit van dienstverlening, werken met goesting en een goed medewerkersbeleid, waarbij we zorgzaam willen omgaan met de mogelijkheden en wensen van teamleden. We willen kansen creëren voor medewerkers om te leren en voor medewerkers die een andere uitdaging of verschuiving van team voorop stellen. We zoeken solidair naar oplossingen.

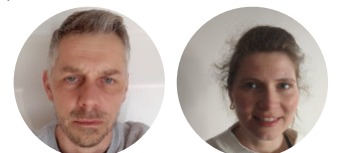
We brachten onze visie ook al in de praktijk. Medewerkers van Roosdaal gingen even meedraaien in Brussel, en omgekeerd. We gaan eens over het muur-

tje kijken. Het levert het team nieuwe inzichten en aanpakken op. Deze nieuwe ideeën en inzichten zorgden voor een uitdaging voor zichzelf en anderen om in ontwikkeling te zijn en te blijven. Deze momenten van mee-denken en mee-maken bieden unieke leerkanalen. We zetten hiermee in op een grote kwaliteit van dienstverlening en tonen onze kennis en expertise van de verschillende doelgroepen.

We zijn de afgelopen 40 jaren uitgegroeid tot een straffe zorgverlener met een waaier aan mogelijkheden voor onze gasten. We maken nu sterke keuzes voor een mooi toekomstplan.

Steve Oosterlinck, directeur zorg en
Lise Vervaele, kwaliteitsmedewerker

GETUIGENIS

Het team 't Zinneke heeft binnen de waaier gekozen voor Structuur en Actie. Een omschakeling die een andere manier van werken vraagt. De teamleden waren enthousiast om de uitdaging aan te gaan. Samen met een collega vanuit Roosdaal ben ik gaan meedraaien in 't Zinneke.

Dit was voor mij en het team leerrijk en uitdagend. Door op de werkvloer te staan, leerde ik alle facetten

van de werking kennen en ontmoette ik de vele gasten en collega's. Ik leerde de beperkingen, mogelijkheden, de goesting en ook de frustraties kennen. Ik heb gemerkt dat het voor alle betrokkenen belangrijk is om bij aanvang duidelijk te stellen wat de verwachtingen en doelen zijn. We mogen niet zomaar handelen vooraleer we gepraat hebben. Zo weet iedereen waarom we zo'n traject opstarten en staan we met de neuzen in dezelfde

richting. Ik heb ook mezelf beter leren kennen. Het jongleren tussen verschillende functies maakte het wel zeer vermoeiend. Ik ben begeleider van twee leegroepen, projectleider van de Kensie en agressiecoach op de teamvergaderingen.

Na de twee maanden mee te draaien op de werkvloer, heb ik nog enkel teamvergaderingen gevolgd. De nieuwe visietekst rond agressie zorgde

voor een goede basis om over alle facetten van de werking te praten. Na verloop van tijd zag ik dat mijn aanwezigheid op de teamvergadering niet langer nodig was. Het team was duidelijk op een positief spoor, ik heb dus met een goed gevoel het traject kunnen afronden.

Nele Devits, Kensie

HOE GINGEN GASTEN, MEDEWERKERS EN VRIJWILLIGERS ER SAMEN TEGENAAN?

We merkten dat **samen** het sleutelwoord was om 2020 door te komen. Samen kunnen we meer, samen worden ook moeilijke momenten iets lichter. We vroegen een aantal mensen hoe zij de samenhang ervaren hebben.

We kregen eten van Zonneliëd (Roosdaal), want zelf koken mocht niet meer. De werkmannen brachten ons eten.

Hilde, De Pionier

ER WAREN GEEN VRIJWILLIGERS BIJ DE PIOEN. MAAR WE KREGEN WEL HULP VAN EXTERNEN: FAMILIEHULP SPRONG EXTRA BIJ, WE HADDEN EEN STAGIAIRE... ALLE BEETJES HELPEN.

ASMA, DE PIOEN

Het onderhoud in de clusters is wel deels blijven liggen, omdat er veel andere noden waren. Een beperkt aantal mensen van onze ploeg kon nog aan de slag op de grotere werven, de rest deed logistiek en technisch werk in functie van de noden om corona in de clusters. We voerden maaltijden rond, gingen de was ophalen, droegen maskers rond enzovoort.

Lars, Technisch Team Roosdaal

Af en toe nam ik gerief mee om te gaan afgeven in Opwijk, omdat ik in de buurt woon. Dan moesten de collega's hiervoor geen extra verplaatsing doen.

Annelore DR, Brussel

IK HEB, SAMEN MET BEGELEIDERS, KAARTJES EN TEKENINGEN VERSTUURD NAAR ALLE WOONGROEPEN VAN ZONNELIED. ZO HELPEN WE ELKAAR.

ANGELIQUE, HET OUD GEMEENTEHUIS

ENKELE MAANDAGEN HEB IK IN DE NAMIDDAG ALLEEN MET KATHY EN VEERLE VAN DE VILLA KLEINE WANDELINGGETJES GEMAAKT, DIT WAS OOK ZEER LEUK!

KARIN, EIZERINGEN

IK HEB MIJN VRIJWILLIGERSWERK WAT INDIVIDUELER INGAVULD: VEEL WANDELLEN ALLEEN EN VEEL IN DE TUIN BUITEN BEZIG ZIJN.

KARIN, EIZERINGEN

GELUKKIG KONDEN WE ALS VRIJWILLIGER NA DE LOCKDOWN TERUG OPSTARTEN MET MONDMASKER AAN, AFSTAND BEWAREN, ONTSMETTEN JA, IK WAS BLIJ TERUG TE KUNNEN MEEDRAAIEN! SAMEN ER TERUG VOOR GAAN, WAT DEDEN DE GASTEN DIT OOK GOED EN IEDEREEN WAS BLIJ MEKAAR TE BLIJVEN ONTMOETEN.

MYRIAM P., VRIJWILLIGSTER EIZERINGEN

WE MAAKTEN MET HET DAGCENTRUM-TEAM NIET ENKEL WERKBOEKJES MET WANDELTIPTIPS, KNUTSEL- EN KOOKIDEEËN, MAAR OOK EEN ECHTE BLOG! JE KAN HEM BEZOEKEN OP WWW.OPTEMPOZONNELIED.BLOGSPOT.COM. ZO VONDEN GASTEN ER ONLINE OPDRACHTEN, WERKBOEKJES EN VERSLAGJES VAN HET REILEN EN ZEILEN IN OPTEMPO.

STEPH, OPTEMPO

Sommige begeleiding van Zonneliëd zijn ons komen helpen, zoals Nancy en Remco. Als het wat beter was, mochten we terug buiten. We speelden in het water en maakten elkaar nat, klets nat, ook de begeleiding! (grote glimlach)

Hilde, De Pionier

De activiteiten waaraan ik heb deelgenomen zijn de wandelingen met mijn honden en enkele bewoners. Ik vind die zeer aangenaam en ontspannend, en dan die glimlach die je ziet op de gezichten van de bewoners, dat is goud waard.

Vicky, vrijwilligster Merchtem

TIJDENS MOEILIJKE MOMENTEN KON IK VOLHOUDEN DOOR VAST TE HOUDEN AAN MIJN VRIJWILLIGERSWERK EN DE POSITIEVE INVLOED VAN GASTEN EN BEGELEIDERS VAN DE OUDE PASTORIJ.

NICOLE, VRIJWILLIGSTER DE OUDE PASTORIJ TOLLEMBEEK

HET VIDEOBELLEN WERKTE VOOR DE STERKE GASTEN HEEL GOED, VOOR DE IETS MINDER STERKE WAS HET SOMS TE MOEILIK EN HEBBEN WE HET AFGEBOUWD. WE ORGANISEERDEN OOK WEL ONTMOETINGEN AAN HET VENSTER, DAT DEED DEUGD.

NANCY DL, OPWIJK/MERCHTEM

De takken van de boom ondersteunen elkaar, overheen clusters en functies

Maart 2020: de eerste lockdown is een feit, help!

Er gaat vanalles door ons hoofd: niet meer vrij bewegen, uitzoeken wat er wel kan, wat een gedoe, winkels sluiten, winkelrekken leeg, hamsteren, ontsmetten, gasten gerust stellen, zorgen voor onze gasten, hoe moeten we dit allemaal rond krijgen... Maar we besluiten snel: we gaan dit samen dragen, als team verder doen, gasten en hun familie/netwerk proberen te ondersteunen net als anders.

En dan merk je lichtpunten en ondersteuning vanuit verschillende hoeken... Collega's nemen een andere taak op, burens dragen zorg voor ons en de gasten. Hoe schoon is dat!

Deze mensen maakten mee het verschil voor ons:

Christophe Van den Nest (zorgvertegenwoordiger en verantwoordelijke fondsenwerving) zorgde die eerste weken ervoor dat de woongroepen bevoorradt werden vanuit de supermarkten. Indien een volledige lockdown zich zou aandienen konden we overleven met ons survival-pakket. We

konden immers niet inschatten hoe erg het zou worden. We konden minstens één week overbruggen met brood, beleg, koffie, warme maaltijden en zelfs aan een 4-uurtje werd gedacht. Dit was een grote geruststelling.

Peter de Keukelaere en zijn kinderen kwamen wekelijks ons winkellijstje halen, zij waren onze eigen boodschappendienst. Dit gaf een fantastisch gevoel van ondersteuning. We hoefden ons niet meer bezig te houden met winkelen of aan te schuiven in rijen. Peter en zijn kinderen werden

ook ons wekelijks extra contact, we kregen echt uit naar de boodschappen en Peter zelf. Hij werd als een extra kracht mee opgenomen in onze werking.

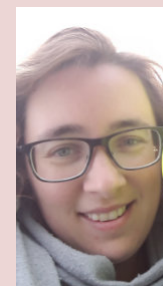
Door extra werk, zoals het ontsmetten, zorg willen dragen voor het psychisch welzijn van onze bewoners, onverwachte wendingen... konden we geen warme maaltijd voorzien in het weekend en de traiteur leverde ook niet. We vroegen ons af hoe we in het weekend aan een warme maaltijd konden komen...

We lanceerden een oproep op facebook en leerden zo nog meer mensen uit Tollembeek kennen. Onze eigenste burenkookclub ging aan het werk! Ze kookten onze gevraagde en gekozen menu of kwamen gewoon een surprise-menu leveren. Zoveel warmte deed deugd.

De eerste lockdown bracht ook blijvende contacten: Katleen en haar hond komen nog steeds wandelen en voor Pasen bedacht ze een muziekpakket met opdrachten op maat, met zelfs een persoonlijk geschenk voor iedereen.

De familie en vrienden van onze gasten en ook onze vrijwilligers hielden contact. Dankzij het project 'Ik mis je' via het Vinci Fonds en onze sponsors konden we een babbel via skype en onze smartphone organiseren. Dit wekelijks gesprek met mensen die het dichtst bij hen staan, maakte voor onze gasten het verschil.

Corona bracht dus niet enkel twijfel en angst, maar ook lichtpunten, steun en een warm gevoel van samen dragen.

Lien Notaerts, begeleider,
De Oude Pastorie

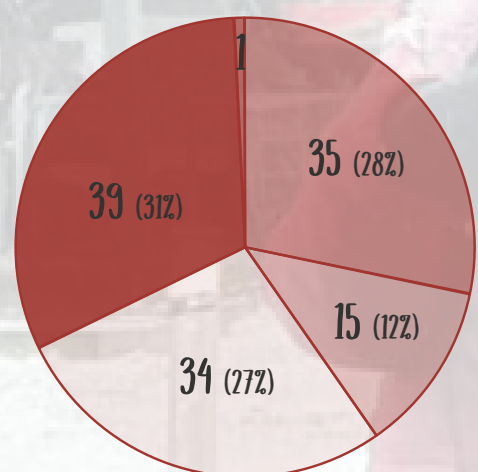
2020 IN CIJFERS

INSTROOM GASTEN

Zonnelied kende, ondanks het bijzondere jaar 2020, een groei van een 18% ten opzichte van de voorgaande jaren. Aantal lopende contracten voor 2018: 608, 2019: 607 en 2020: 618.

In 2020 startten 51 gasten op in Zonnelied, waarvan 63% binnen de individuele diensten.

AANMELDINGEN PER ONDERSTEUNINGSVORM

AANMELDINGEN PER ONDERSTEUNINGSVORM

Bij onze aanmeldingen is het merendeel van de vragen gericht naar woonondersteuning. Ook onze dagondersteuning en individuele begeleiding mobiel is bijzonder populair.

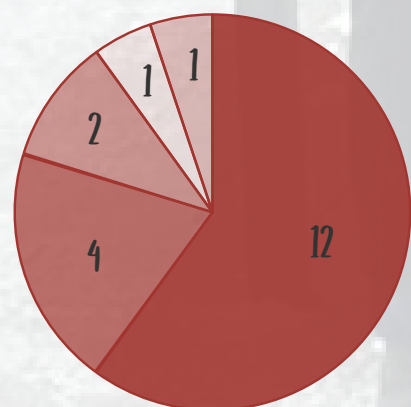
● Verb. OD ● Verb. Tijds. ● Dag OD ● ION MOB ● ION AMB

DOORSTROOM BINNEN ZONNELIED

Zeven cliënten maakten binnen Zonnelied een doorstroom naar een andere dienstverlening.

Er waren 4 personen die vanuit onze individuele diensten ondersteuning vonden in één van de woongroepen van Zonnelied.

UITSTROOM

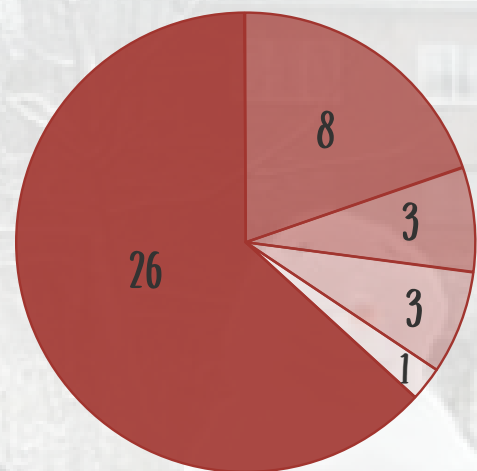

● Geen (huidige) vraag meer ● Andere dienst of dienstverlener ● Ontevredenheid ● RTH ● Afstand

UITSTROOM

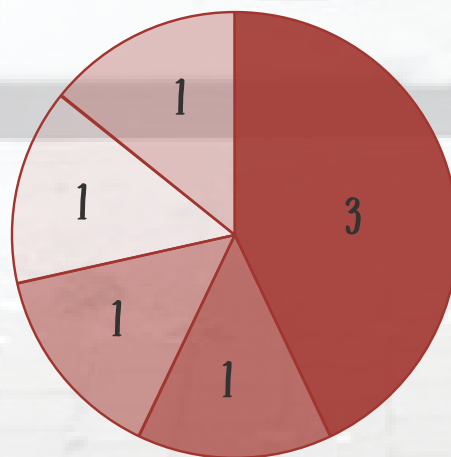
In 2020 beëindigden er 20 mensen hun contract met Zonnelied. De beweegredenen zijn heel variërend. De meest voorkomende redenen zijn dat er geen huidige vraag meer is en dat een contract wordt aangegaan met een andere dienstverlener.

INSTROOM GASTEN

● CLUG ● BRUSSEL ● EIZERINGEN-GOOLK ● TOLLEMBEEK ● ROOSDAAL

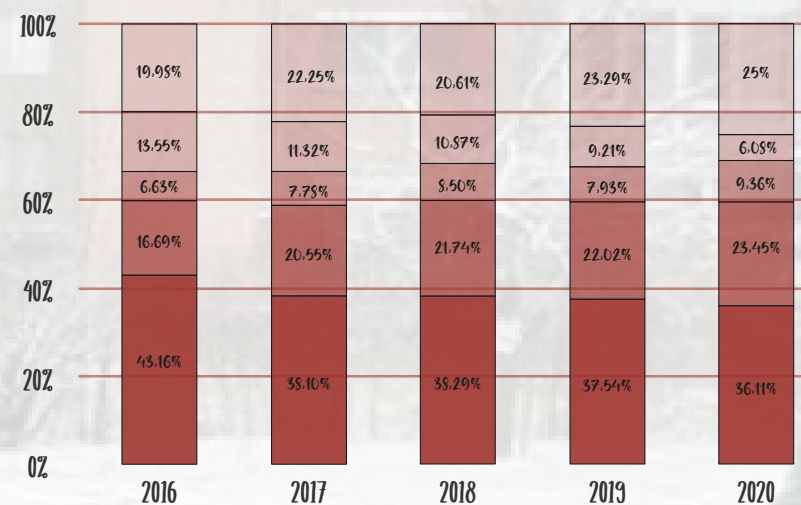
DOORSTROOM NAAR...

● CLUG ● EIZERINGEN-GOOLK ● ROOSDAAL ● TOLLEMBEEK ● ORCHDEE

PERSONEELSCIJFERS

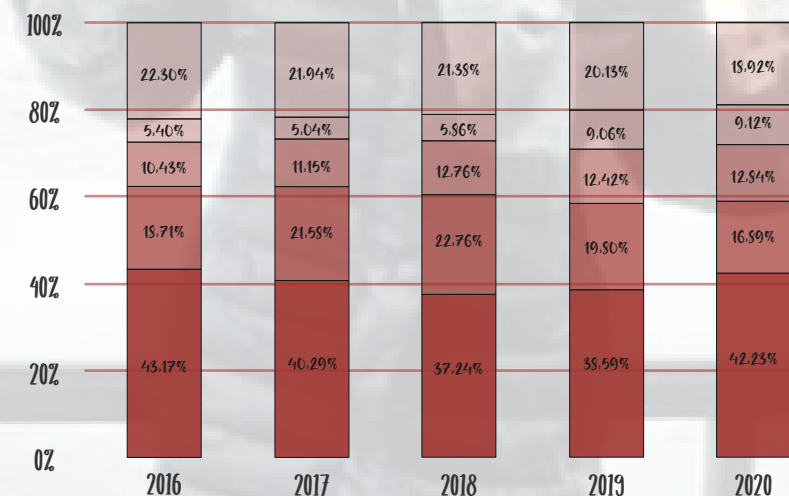
LEEFTIJDVERDELING - VOLTIDSE EQUIVALENTEN

● <35 ● 35-44 ● 45-49 ● 50-54 ● 55+

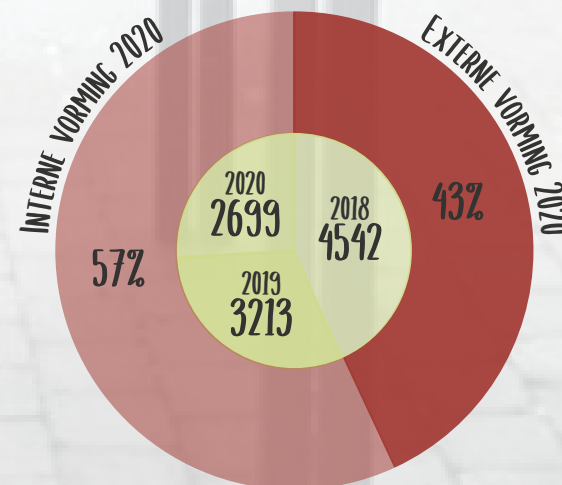
40% van onze medewerkers werkt al 10 jaar of meer in Zonnelied.

DIENTSTCIJFERS

● 0-5 ● 6-10 ● 11-15 ● 16-20 ● 20+

TOTAAL VORMINGEN EN AANTAL UREN

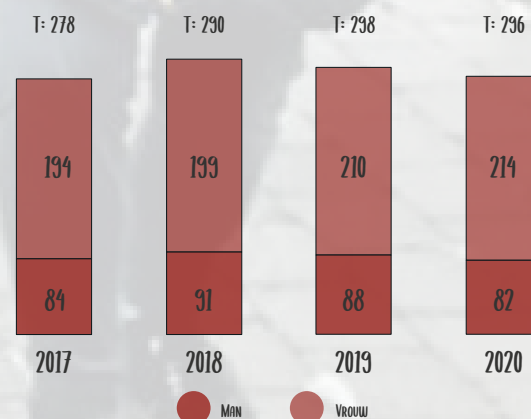

Tina Francois
Beleidsmedewerker
monitoring

Lise Vervaele
Kwaliteitsmedewerker

WERKNEMERS

● MAN ● VROUW

2020 HAD OOK POSITIEVE GEVOLGEN

In het Werkburo ondersteunen we, in samenwerking met onze partnerorganisaties, cliënten in het zoeken naar onbetaald werk. Het waren moeilijke tijden voor onze cliënten, maar COVID-19 had niet enkel negatieve gevolgen.

Eén van onze begeleid werkers kon omwille van corona niet meer verder werken in het woon- zorgcentrum. Omdat er geen wekelijkse wandeling meer werd georganiseerd, kon hij niet meer helpen om rolstoelen te duwen en werd hij beknut in zijn activiteiten en sociaal contact. Ook de kennismaking met en opstart van zijn werk in een kleuterschooltje kon niet meer doorgaan. We merkten tijdens onze wekelijkse telefoontjes dat hij het hier echt moeilijk mee had. De verveling sloeg toe en hij bleef vragen wanneer hij terug mocht gaan werken.

Net voor de zomer kregen we een oproep van VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) sportkampen met de vraag of er cliënten geïnteresseerd waren in het ondersteunen van de lesgevers. Ik contacteerde de begeleid werker om te vragen of hij hierin interesse had. Hij sprong een gat in de lucht omdat er eindelijk terug een lichtpuntje kwam in zijn leven!

Tijdens het kennismakingsgesprek bruiste onze begeleid werker van enthousiasme, soms zelfs iets te veel. Gelukkig gaf de nieuwe werkpost het een kans en kon hij een proefweek doen tijdens de grote vakantie. We wisten dat Begeleid Werken een positieve vibe kon geven aan zijn leven, en zeker in deze tijden, maar zou het niet te vermoeiend of te hoog gegrepen zijn?

Na de eerste evaluatie leek onze begeleid werker het supergoed te doen! Iedereen was tevreden tijdens het kampje. De kinderen waren dol op hem, de sportlesgeefster voelde zich goed ondersteund en de sportkampverantwoordelijke sprak vol lof.

Wij, als jobcoaches van Werkburo, waren ook superfier en blij dat er ook eens iets positiefs gebeurde in deze toch niet zo gemakkelijke tijden. We merkten zelfs een sneeuwbaaleffect van positieve gevolgen: door zijn ervaring bij de sportkampen werd hij in september ook positief onthaald in het schooltje en vroeg de VGC dienst om ook tijdens het schooljaar te werken.

Eind goed al goed dus.

Kathleen De Maeyer
jobcoach Werkburo

Zonnelied in de pers

Benjamin Dalle bezoekt vzw Zonnelied

Vlaams minister van Brussel, Benjamin Dalle, bezocht vandaag vzw Zonnelied, een organisatie uit Sint-Jans-Molenbeek die dienstverlening voorziet voor mensen met een beperking. De vzw werkt samen met heel wat Vlaamse partners aan een innovatief woon- en zorgproject voor mensen met (vroeg)dementie. Minister Dalle ging een kijkje nemen en kreeg een kunstwerk van een van de bewoners.

Geert De Mulder krijgt felicitaties van zijn vrouw na een inspanning van 24 uur op zijn loopfiets. © vertommen

Geert (53) verbreekt wereldrecord op een 'loopfiets': "560,3 kilometer...Krampen tot achter mijn oren"

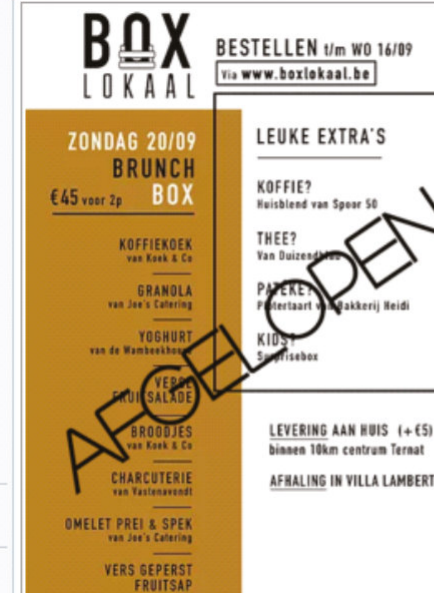
Geert De Mulder (53) uit Roosdaal heeft het Guinness Book of Records gehaald met zijn ElliptiGO. De vijftiger moest minstens 516 kilometer afleggen met zijn elliptische fiets om het afstandsrecord op zijn naam te zetten en klokte in Haacht af op exact 560,3 kilometer. "Pure euforie maar ik kan amper nog wandelen", aldus de getrainde vijftiger.

ROOSDAAL - Zonnelied vzw opende voor even de deuren van haar nieuwe werking 'De Schakel' op de campus in Eizeringen en stelde het nieuwe belevingsatelier voor

Beste Buren
De mantelzorgers staan elke dag paraat om zorg te dragen voor iedereen. Dat is heldenwerk.

Katleen Evenepoel, directeur vzw Zonnelied in Roosdaal

Een Box.
Vol topproducten.
Van lokale ondernemers

Wist je dat ... er 2 nieuwe Brusselse verpleegposten worden opgestart van het Wit-Gele Kruis?

25 juni 2020

Patiënten zullen, op afspraak, in de verpleegpost terecht kunnen voor een aantal verpleegkundige zorgen voorgeschreven door een arts: insulpingen, wondzorg, specifiek verpleegtechnische zorgen en een bloedafname. In een latere fase zullen ook verpleegkundige zorgen aan huis worden opgestart.

Concreet zullen patiënten vanaf 1 augustus terecht kunnen voor verpleegkundige zorgen in de Begijnenstraat 54 (binnen de gebouwen van Zonnelied) en in een latere fase ook bij de verpleegpost in de Koningstraat 294 - 296 (bij het Expertisecentrum Kraamzorg/Volle Maan), waar tevens vroedkundige consultaties zullen worden gehouden. Voor meer info kunnen patiënten en zorgverleners contact opnemen met Kristof Muyaert op het nummer 0492/14 21 30 of via kristof.muyaert@wvgvlb.be. Vanaf 1 augustus kan iedereen terecht via het algemene nummer van de verpleegposten. Een online afspraak boeken zal vanaf dan ook mogelijk zijn via de website van het Wit-Gele Kruis: www.witgelekruis.be/verpleegpost.

Optempo ging op kersttoer

Eind 2020 ging het team, verdeeld over 2 busjes, bij de gasten thuis langs om Coronaproof te klinken op een mooi(er) 2021. De kerstliedjes en -versiering schepten de juiste sfeer. Het deed goed elkaar te kunnen ontmoeten!

Hartverwarmende buurt in Tollembeek

De 'Warmste Week' van Studio Brussel lanceerde een eenvoudig symbool: "Hang een vlam aan je raam om te laten weten dat je anderen wil helpen."

Daar gingen wij graag op in. Aangezien we de naam van ons nieuw atelier "14B" al met krijtstift op de vitrine hadden gezet, hebben we er dan meteen de vlam bij getekend.

Onze overburen vroegen of we ook zo'n vlam op hun raam wilden tekenen... En toen ging de bal aan het rollen. Het leek ons een leuk idee om een op-

roep te lanceren naar de andere inwoners van Tollembeek: "Waar mogen we nog zo'n vlam komen tekenen?" Zo maken we met zijn allen een warme buurt en geven we onze warme vlam door.

We deden een oproep via onze Facebook-pagina en kregen ontzettend veel aanvragen binnen. Dus trokken we met zijn allen door Galmaarden met onze stiften, om overal onze vlam op de ramen te gaan tekenen. Zelfs op ruiten van verschillende auto's mochten we onze vlam tekenen!

Onze vlam, euh, bal rolde verder en verder... Regionaal nieuws werd nationaal nieuws...

Tot onze vlam zelfs door de nationale zender VRT opgemerkt werd! Een redacteur van 'De zevende dag' vroeg of ze ons vlammenproject mochten komen filmen. Ze vonden ons project zo mooi, omdat het toont dat we niet enkel 'vragen', maar ook 'geven', namelijk een warm hart voor de buurt.

Dus, na vele telefoontjes en afspraakjes stonden hier een reporter, klankman en cameraman aan

onze deur om te filmen. We zijn met hen de straat opgegaan en aan deuren gaan bellen om nog meer vlammen op de ramen van de buurt te tekenen.

Zo zie je maar: leuke projecten bedenken en organiseren, corona houdt ons niet tegen!

Lien Notaerts, begeleidster,
De Oude Pastorij

HOE MAAKTEN GASTEN, MEDEWERKERS, VRIJWILLIGERS EN NETWERK CONTACT MET DE OMGEVING?

We merkten al gauw dat medewerkers, het netwerk en vooral ook de gasten zelf nood hadden aan interactie met de omgeving. En dus gingen we op zoek naar alternatieven. We vroegen enkelen van hen hoe zij hier mee omgingen.

IK KAN GELUKKIG VEEL NAAR HUIS. VOOR DE ANDERE GASTEN VIND IK HET WEL JAMMER DAT ZE BIJVOORBEELD WEINIG BEZOEK HEBBEN GEKREGEN. HET GEBEURDE AL SNEL DAT HET CONTACT MET DE FAMILIE VIA DE GSM GEBEURDE. GELUKKIG HADDEN WE DIE MOMENTEN TOCH.

DAVINIA, 't ZINNEKE

WE KREGEN TIJDENS DIE MOEILIJKE PERIODE HEEL VEEL STEUN VAN ZONNELIED, ZOWEL VAN DE BEGELEIDERS ALS VAN DE ONDERSTEUNENDE DIENSTEN. DE REGELMATIGE TELEFOONS, PRAKTISCHE RAAD, HET MEE NADENKEN OVER MOGELIJKE OPLOSSINGEN HEEFT ONS ECHT GEHOLPEN.

ZUS VAN BEWOONSTER DE PIONIER

Online heb ik mijn sport wel verder kunnen doen via de Femina. Ik heb Els ook eens kunnen bellen, ze had ook een moeilijke periode. We deden dan een babbeltje met elkaar, dat deed mij deugd. We skypten ook elke dag met Wim, een andere bewoner van onze groep die tijdelijk thuis woonde.

TANIA, ORCHIDEE

IK HEB WEL IETS LEUK GELEERD DANKZIJ CORONA! PATIENCE SPELEN OP DE TABLET.

TUNG, 't ZINNEKE

Ik heb gehoord dat de mensen die nog in 't Zinneke waren spandoeken hebben gemaakt, en elke avond klapten om de zorgverleners te steunen. Bedankt aan iedereen voor jullie goede zorgen!

DAVINIA, 't ZINNEKE

Ik mocht wel met vriend Luc video-bellen. Geluk dat er dat nog was, zo kon ik hem eens zien.

THOUCK, DE PIONIER

TOEN DE BESMETTINGEN NA DE ZOMER TERUG OPLIEPEN, WERD IK TOCH WAT BANG EN WOU IK ZOU WEINIG MOGELIJK RISICO'S NEMEN. IK BLEEF DUS TERUG THUIS. WE KONDEN NU WEL REGELMATIG CONTACT HOUDEN VIA FACETIME, EEN WERELD VAN VERSCHIL!

MYRIAM, VRIJWILLIGER 't KOMPAS

WE NAMEN 2 x DEEL AAN 'KUNST IN LEGE HUIZEN', EEN INITIATIEF IN DE RUIJME OMGEVING VAN OPWIJK. EÉN KEER MET 'ONZE EILANDJES' EN EÉN KEER MET DE LICHTJESTOER 'DE VUURZEEVLIETJES'. EEN LEUKE MANIER OM ONS TALENT IN HUIS TE TONEN! WE STAKEN OOK WANDELWENSEN IN DE Bussen VAN DE BUREN, DAT MAAKTE ZOWEL ONZE WANDELAARS ALS DE BUREN BLIJT.

STEPH, OPTEMPO

BABELBUBBEL IN DE BABELBUS

Woonzorgcentra in het hele land kenden grote verliezen ten gevolg van COVID-19. En Zonar-medewerkers werden de toegang tot de Brusselse woonzorgcentra ontzegd.

We stonden compleet machteloos tegen zo'n grote impact van de crisis, zowel op de cliënten als op het team.

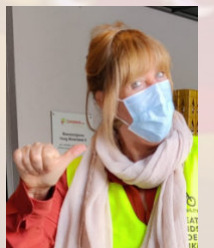
De Koning Boudewijn Stichting lanceerde een oproep voor projecten die sociaal contact met kwetsbaren op een covid-veilige manier konden bewerkstelligen.

En toen kregen we het idee om de Babelbubbel te ontwerpen, een covid-veilige ontmoetingsruimte op wielen. Dankzij de Babelbus kregen we opnieuw toegang tot de woonzorgcentra en kregen we terug contact met onze cliënten.

Het was fijn om dit als team te kunnen uitwerken en tot op de dag van vandaag plukken we nog steeds de vruchten van dit project. De Babelbubbel blijkt ook een heel fijn middel te zijn om in contact te komen met nieuwe woonzorgcentra en om zo nieuwe cliënten jonger dan 65 jaar te bereiken.

We stellen de Babelbubbel open naar andere organisaties en brengen zo verbinding, sfeer, plezier en wat luchtigheid in deze zware periode.

Wij draaiden deze crisis om tot een positieve vibe om op zoek te gaan naar creatieve alternatieven om ons werk verder te zetten. En het leuke is dat zelfs na de maatregelen de Babelbubbel een fantastisch laagdrempelig middel is om op toer te gaan langs de Brusselse woonzorgcentra en zo kunnen we blijven zorgen voor verbinding.

NADINE DE BROUWER, BEGELEIDSTER ZONAR

40 jaar Zonnelied

Interview met Magda Borremans

2020 zou eigenlijk ons feestjaar worden. De teller van jaarringen voor de Zonnelied-boom staat ondertussen op 40 jaar. De feestelijkheden hebben we tijdelijk moeten opschorten, maar de 40 jaar willen we wel eren. Via een interview laten we Magda Borremans aan het woord. Ook zij heeft al 40 jaar op haar Zonnelied-teller staan. En die feestelijkheden... die hebben we nog tegoed!

Dag Magda, kan je je even voorstellen voor onze lezers?

Ik ben Magda Borremans, al 40 jaar aan het werk op de sociale dienst. Je mag mij dus de pionier van het sociaal werk in Zonnelied noemen.

Hoe ben je terecht gekomen in Zonnelied?

Tijdens mijn opleiding als maatschappelijk assistente kwam ik, via vrijwilligerswerk, in contact met Home Zonnestraal in Lennik en deed ik stages in het MPI Sint Franciscus in Strijtem. Daar ontstond mijn interesse en passie om ook beroepsmatig met mensen met een beperking te gaan werken. Een deel van mijn opdrachten als stagiaire had betrekking op de voorbereiding van de opening van de nieuwbouw 'Zonnelied', een opvangtehuis voor volwassen vrouwen met een mentale beperking. Bij het beëindigen van mijn derdejaarsstage in 1979 kreeg ik van de Zusters en mijn stagebegeleidster de belofte dat ze aan mij zouden denken als er een vacature zou komen voor de sociale dienst in Zonnelied. En ze hielden woord: ik startte op 1/1/1981 contractueel op de sociale dienst in Home Zonnestraal, maar in de feite werkte ik van bij het begin ook deeltijds voor Zonnelied. Vanaf maart 1983 kreeg ik in Zonnelied een voltijds contract.

Herinner je je nog je eerste contact binnen Zonnelied?

Ik herinner mij de hartelijke en warme ontvangst op mijn eerste werkdag in Zonnelied door de toenmalige directeur, Frans Van Der Biest. Bovendien had ik het geluk dat er een nieuwjaarsreceptie was in Zon-

nelied, een leuk moment om van start te gaan. Ik werd er voorgesteld aan de bewoonsters en de collega's.

Vertel eens over het leven zoals het is, 40 jaar geleden in Zonnelied.

Op 1/9/1980 kwamen een 40-tal bewoonsters van het MPI St. Franciscus, samen met enkele Zusters van de congregatie, over naar de huisjes van Zonnelied. Ze werden verdeeld in 4 leefgroepen (1, 4, 5 en 9). De meesten kenden elkaar, de begeleidsters en de directeur al jaren. Dit gaf ook de ouders/families een zeker vertrouwen. De Zusters droegen de Franse Francaanse-Christelijke levensvisie, die tot op heden nog steeds aan de basis ligt van de werking, verder uit in Zonnelied. In de centrale hal, toen een belangrijke ontmoetingsplaats, kreeg het beeld van Sint Franciscus een plaats. Bovenop het gebouw werd centraal het klokkentorentje geplaatst. Wekelijks en op belangrijke feestdagen was er een eucharistieviering. We zongen dan samen het Sint-Franciscuslied. De nieuwe medewerkers waren vaak pas afgestudeerd en onervaren, maar enthousiast en vol engagement om samen met de gasten en hun netwerk van Zonnelied een warme en huiselijke plek te maken. Met een kleine personeelsploeg, onder de hoede van de Zusters, zijn we toen als pioniers begonnen aan een levenswerk.

Kan je ons vertellen wat de grootste veranderingen waren tijdens die 40 jaar?

Zonnelied is de voorbije 40 jaar van een kleine gemeenschap in Roosdaal uitgegroeid tot een grootschalige voorziening (met 6 clusters) die een antwoord biedt op diverse vragen van personen met een beperking. Gelukkig is het gezegde 'Rome is niet gebouwd op 1 dag' ook op Zonnelied van toepassing.

Vele gasten hebben, dankzij de decentralisatie, een eigen plek/thuis kunnen maken samen met familie en vrienden. De opening van de woning in Gooik (1995), was een eerste stap naar inclusief wonen.

In de hulpverlening staan de cliënt en zijn netwerk nu ook meer centraal. De inspraakbesluiten en de kwaliteitseisen waaraan de voorzieningen moeten voldoen, bieden garanties op inspraak van de cliënt en

de wettelijk vertegenwoordiger(s). In mijn job als maatschappelijk werker vind ik het wel spijtig dat er minder tijd is om ouder(s), familie of wettelijk vertegenwoordigers regelmatig te ontmoeten. De sociaal-administratieve en juridische wetgeving is complexer geworden.

Welke weg heb je beroepsmatig afgelegd?

Mijn eerste job als maatschappelijk assistente was een vervangingscontract van enkele maanden op het OCMW van Roosdaal. Nadien was ik gedurende een klein jaar tewerkgesteld op een sociaal-culturele raad in een Brusselse gemeente. Daar kreeg ik de opdracht om mee te werken aan een onthaalproject voor nieuwe inwoners. In 1981 ging ik (eerst deeltijds) in Zonnelied op sociale dienst aan het werk: de eerste 10 jaar werkte ik er alleen en was dus 'het' aanspreekpunt voor alle ouders/families. Ik kende alle gasten en hun netwerk, moest ook alles zelf uitzoeken in mijn job. Niet altijd gemakkelijk, maar wel heel boeiend. Na 10 jaar kreeg ik er een collega (Ilse Vinck) bij. Het begin van een sociaal team, dat ondertussen uit 5 collega's bestaat. Met sommige gasten en hun netwerk heb ik al 40 jaar contact. Een bijzondere levenservaring...

Wat ga je nooit vergeten?

Te veel om op te noemen. Er zijn zoveel leuke, warme en inspirerende ontmoetingen met gasten, collega's, ouders/familie geweest doorheen al die jaren. Maar ook moeilijke momenten van afscheid nemen. In het bijzonder vergeet ik nooit de steun en het begrip van toenmalig directeur Johan De Groef en van vele collega's op wie ik mocht rekenen tijdens het ziekteproces en na het overlijden van mijn partner. Een zeer ingrijpende en persoonlijke gebeurtenis, die mede dank zij de warme werkomgeving, enigszins verzacht en geheeld werd.

Welke opname zal je nooit vergeten?

De opname van M.L. heeft een diepe indruk op mij gemaakt. Zij woonde als enig kind al jaren samen met haar moeder, met wie ze een heel sterke band had. Toen haar moeder ernstig ziek werd en naar het ziekenhuis moest, durfde niemand uit de directe omgeving (een familielid, de burens) het aan om haar dat te vertellen. Er werd zelfs een kaartje gestuurd naar haar, in naam van de moeder, alsof deze op vakantie was in het buitenland. Wetende dat de moeder niet

meer uit het ziekenhuis zou komen en stervende was, werd het OCMW door de burens (wiens dochter al een tijdje in Zonnelied verbleef) gecontacteerd met de vraag om een instelling te zoeken. Men kwam bij mij terecht. Samen met de maatschappelijk assistente van het OCMW beslisten we om het ware verhaal van het overlijden van de moeder op de dag van opname in Zonnelied aan M.L. te vertellen. Het ongeloof en de ontredde bij M.L. bij het horen van de dood van haar moeder en het besef in Zonnelied te moeten blijven waren erg ingrijpend.

Wat maakt dat je in Zonnelied gebleven bent?

Om 40 jaar te blijven, moeten er wel andere redenen zijn dan dichtbij huis te kunnen werken. Zonder enige twijfel zijn die voor mij nog veel belangrijker. In Zonnelied kreeg ik zoveel kansen om te groeien als mens en als hulpverlener, met vallen en opstaan. De vele ontmoetingen met gasten, hun netwerk en met collega's gedurende de afgelopen 40 jaar zijn verrijkend en leerrijk geweest. Ik werd vaak geraakt door de verhalen van mensen en ben graag een compagnon de route, om daar waar mogelijk en nodig, een luisterend oor te bieden en te ondersteunen.

Waar blijf je je goesting uit halen?

Zonder enige twijfel de menselijke relaties, het gevoel iets te kunnen betekenen voor de andere.

Kan je een goede raad meegeven aan nieuwe werknemers?

Blijf jezelf en je idealen trouw. Durf regelmatig stil te staan bij wie je bent en wil zijn/worden in je relatie tot de andere. Bewaak je (persoonlijke) grenzen.

Wat zou jouw verjaardagswens zijn voor Zonnelied?

40 jaar.. een mijlpaal om even stil bij te staan en waard om gevierd te worden.

Van harte deze verjaardagswens: herinner je gisteren, droom van morgen en feest vandaag! Jammer dat corona zo'n grote impact heeft nu. Maar uitstel is geen afstel.

Magda Borremans, Sociaal team

ZONNELIED FLOREERT @ BRUSSEL

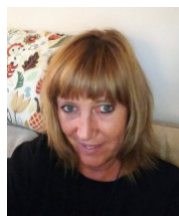
De werking van Zonnelied in Brussel is er eentje die kan tellen: er wordt ingezet op zowel woonondersteuning, activiteitencentra als individuele ondersteuning.

De collega's die zich elke dag opnieuw inzetten in deze domeinen zijn van onschatbare waarde. Iedereen is sterk bezig met zijn eigen opdracht, zodat we soms een beetje vergeten wie onze collega's van de andere werkingen zijn en waarmee ze binnen hun opdracht bezig zijn.

We lanceerden het initiatief "Zonnelied floreert @ Brussel" in eerste instantie om elkaar als persoon en de verschillende werkingen te leren kennen. In tweede instantie om de stad Brussel te ontdekken en ten derde om cluster Brussel in het zorglandchap meer op de kaart te zetten.

Net voor de lockdown konden we deelnemen aan de eerste verbindingsdag. Samen met Citizenne, een vormingsorganisatie in Brussel, werd een programma uitgewerkt. Langs de verschillende parken van Molenbeek zijn we van de ene Zonnelied-locatie naar de andere gewandeld en kregen we een korte voorstelling. We kregen ook een heerlijk middagmaal voorgeschoteld in Belmundo, het sociaal tewerkstellingsrestaurant aan de Henegouwenkaai.

Wees maar zeker! Zonnelied floreert @ Brussel: de boeiende cliënten, de vele getalenteerde medewerkers en de fantastische projecten zijn hier het bewijs van.

Nadine De Brouwer, begeleider Zonar

HOE GINGEN WE ALS COLLEGA'S DOORHEEN 2020?

De pandemie zorgde ervoor dat niets vanzelfsprekend was. We moesten de nodige creativiteit aan de dag leggen om de werking in de verschillende clusters rond te krijgen. Vele personeelsleden getuigden van de solidariteit die ze hierbij voelden. We laten enkelen van hen aan het woord.

Christophe Van den Nest was echt ons manetje-van-alles. Hij moest naar de Aldi, de Colruyt, de Carrefour, ... Elk hadden ze hun eigen bestelling en iedereen vroeg ook wat anders. Zeker voor de gasten zorgde dit voor wat hilariteit. Je hoorde hem stiekem wel eens vloeken. Maar hij heeft dat allemaal gedaan zonder klagen.

Gero, De Pyloon

WE HEBBEN MET HET HELE TECHNISCHE TEAM ONS BEST GEDAAN OM LEVEN EN WERKEN ZO MAKKELIJK MOGELIJK TE MAKEN.

LARS, TECHNISCHE TEAM

WE PROBEERDEN ELKAAR TE HELPEN WAAR NODIG EN DEDEN OOK EXTRA DIENSTEN INDIEN NODIG. ZEKER IN HET BEGIN WAREN REGELMATIG COLLEGA'S IN QUARANTAINE DUS DAN MOET JE WEL. WE KONDEN WEL OP ELKAAR STEUNEN. IK DENK DAT IK DOOR MIJN POSITIEVE INGESTELDHEID MENSEN MOED KON INSPREKEN, NET ZOALS ZIJ BIJ MIJ OOK WEL EENS GEDAAN HEBBEN.

ASMA, DE PIOEN

IK BEN REGELMATIG TOCH IN BRUSSEL ZELF GAAN WERKEN, OMDAT IK ER VANUIT GA DAT AANWEZIGHEID OOK BELANGRIJK IS VOOR DE AANSPEKBAARHEID. IK PROBEERDE OOK STEEDS BEREIKBAAR TE ZIJN VIA GSM, OMDAT ANDERE WERKNEMERS HIER NOOD AAN HADDEN.

ANNELORE, CLUSTER BRUSSEL

IK VOND HET FIJN OM TE ERVAREN DAT WE ONDERLING VEEL STEUN AAN ELKAAR HADDEN, ZOWEL VANUIT DE DIRECTIE, DE COLLEGA DIENSTHOOFDEN ALS DE GROEPEN. IEDEREEN STOND KLAAR. IN MIJN GROEPEN HEB IK GEMERKT DAT WE AANGEWEEZEN WAREN OP ELKAAR, DAT WE GOED SAMENWERKTEN EN KONDEN REKENEN OP ELKAAR. WANNEER IK RONDBELDE OM TE VRAGEN HOE HET GING MET DE MENSEN, KREEG IK REGELMATIG DE VRAAG HOE HET MET MIJ WAS EN DAT DOET ENORM VEEL DEUGD. 2020 IS VOOR MIJ HET JAAR WAARIN IK VEEL VERBINDING VOELDE, WE GROEIDEN IN DE TEAMS DICHTER NAAR ELKAAR TOE.

NANCY, CLUSTER OPWIJK/MERCHTEM EN GOOIK

Het was heel leuk dat mensen van andere diensten ons kwamen helpen: ontsmetten, gasten entertainen. Anders zou het veel moeilijker geweest zijn om alles rond te krijgen.

Nancy, cluster Opwijk-Merchtem en Gooik

DE BOODSCHAPPEN DIE CHRISTOPHE VAN DEN NEST DEED, WAREN VOOR ONS EEN GROTE HULP. IK HERINNER ME NOG GOED DAT ER VAAK DINGEN TE KORT WAREN IN DE WINKEL. CHRISTOPHE ZEI DAN ALTIJD "IK HEB DIT NIET KUNNEN VINDEN, MAAR HEB DAT IN DE PLAATS MEE." HIJ MOEST ALTIJD TER PLEKKE EEN OPLOSSING BEDENKEN. DAT CHRISTOPHE BOODSCHAPPEN DEED, GAF ONS ZEKER AL WAT MEER ADEM RUIMTE IN DE GROEP.

THOMAS, DE SPIEGEL

We helpen elkaar in kleine en grote dingen. Een extra taakje opnemen voor een collega of helpen bij een verhuis... we gaan er samen voor.

Ria, logistiek team

Door plots uitvallen van een aantal begeleiders in beeldend atelier heb ik, als oud-collega, ondersteuning geboden bij selectiegesprekken en de werking binnen dit atelier voor nieuwe begeleiders.

Mariam, 't Kompas

Thank you

DANKWOORDJE VAN DAVINIA EN SARA

“Wij willen de lieve begeleiding bedanken: bedankt voor jullie goede zorg. Wij gaan dat nooit vergeten hoe jullie goed voor ons zorgen. Wij gaan jullie nooit vergeten. Jullie gaan altijd in ons hartje blijven. Jullie zullen ons nooit in de steek laten. Wij zijn met ons gat in de boter gevallen. Wij eten goed, wij drinken goed en wij slapen hier soms goed.”

Ondersteuning van collega's

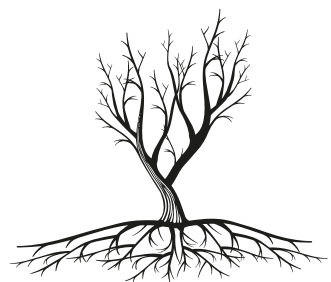
Ondersteuning bieden in De Stroom was voor mij een beetje thuis komen. Door corona was het precies of ik mijn oude job terug opnam. Toch ook wel wat vreemd natuurlijk. In november 2019 had ik nog maar de overstap naar het Werkburo gemaakt. Daarnaast werkte ik nog steeds één op de vier weekends in Toendra. Het was nog steeds vertrouwd en ik vond het fijn om te helpen.

Het aantal keren dat ik moest invallen in De Stroom was ook niet zoveel. Ik bleef aan de slag in het Werkburo. Ook daar hadden de cliënten veel ondersteuning nodig omwille van eenzaamheid. Velen konden door het COVID-virus niet naar hun werkplek. Ik deed veel telefoontjes en was ook altijd blij om in 'real life' af te spreken en samen een wandeling te maken.

Ook thuis moest je paraat staan. De dochter die zo thuis op de computer haar huiswerk moest maken was nieuw. Ik vond het thuiswerken niet zo leuk. Ik was blij om naar De Stroom te gaan en de collega's te ondersteunen. Ook de gasten waren content om eens iemand anders te zien. Met al de maatregelen hadden verschillende gasten heel wat minder bezoek. Het was leuk om eens binnen te springen voor een babbel en een ontmoeting. En voor mij voelde het vertrouwd. We hadden al een band. Ik kende de gasten en collega's.

Kathleen De Maeyer, jobcoach Werkburo

Samen dragen, ook virtueel

Voor de corona-actie 'Ik mis je' verzamelden we meer dan 7500 euro, waarvan een groot deel dankzij onze sponsor Actemium Belgium. Hiermee konden we voor alle huizen een smartphone aankopen. Dankzij deze smartphones konden we de familie van onze bewoners live up-to-date houden van het leven tijdens de coronacrisis. Zowel onze bewoners als de families fleuren hier helemaal van op, en zo lijkt het of we toch even uit ons kot mogen.

Dankzij sponsoring konden we tijdens de eerste lockdown een smartphone aankopen. Zo konden de gasten videochatten met hun familie en vrienden. Dit bracht wat verlichting in de soms lange dagen. De agenda's van de gasten waren opeens leeg omdat doktersafspraken en activiteiten buiten de muren van 't Zinneke niet meer doorgingen.

Het voordeel is dat we nu meer tijd hadden om samen met gasten toffe activiteiten te doen. Er gingen ook veel sport- en muziekactiviteiten online door, zoals de g-force, dus ook daarbij kwamen de smartphone en tablet handig van pas.

Maxime De Graef, 't Zinneke

Tijdens de coronaperiode bleven we zoveel mogelijk in verbinding met gasten thuis. We maakten zelfs een heuse blog met online opdrachten zoals o.a. een puzzel, onze stop motion filmpjes die we in onze ateliers maken, de laatste nieuwtjes in Optempo, werkboekjes, enzovoort.

Ook binnen onze cluster zorgen we voor verbinding. We hielden vaak eens een videochat tussen de verschillende groepen binnen onze cluster. Op die manier konden de gasten elkaar toch even 'zien'. Dit was steeds een mooi moment.

Steph Heyvaert, Optempo

De pandemie zorgde ervoor dat we in quarantaine moesten. Gasten konden niet meer naar huis en zelfs geen bezoek meer ontvangen.

Gelukkig kregen we dankzij Actemium en het Vinci Fonds een smartphone en tablet, zo konden we toch contact met de familie en vrienden onderhouden. Het visuele speelde hierbij een heel belangrijke rol. Er werd véél via Whats-App, Messenger of Skype gebeld. Zo konden familie en gasten elkaar zien. Er werd zelfs spontaan gedanst voor familie! Iedereen werd er vrolijk van.

We konden vaak niet volgen met de vele oproepen van familie en collega's. We voelden ons enorm omringd.

Gasten konden ook hun liefjes niet meer ontmoeten, maar ook hen konden we blij maken met een videogesprek.

Ook na de strikte quarantaine maken we nog steeds gebruik van de mediakanalen. Het is ondertussen een gewoonte om op deze manier contacten te onderhouden.

We hopen dat we heel binnenkort samen kunnen genieten van een mooie toekomst, maar tot dan zwaaien, praten, dansen en zingen we virtueel!

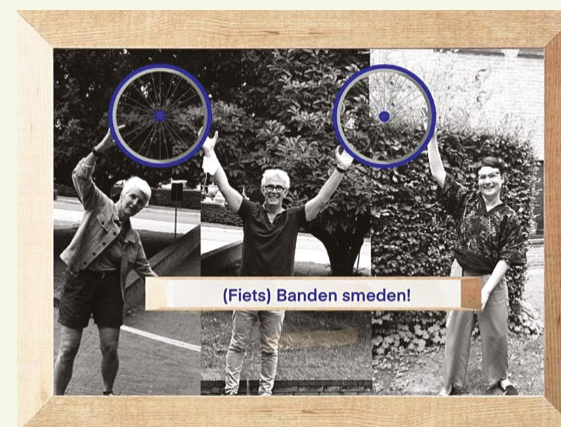

Magteld Felis, De Pionier

BEDANKT AAN
ONZE SPONSORS!

(FIETS)BANDEN SMEDEN

"(Fiets) Banden smeden!" heeft in het schooljaar 2020-2021 als doel meer mensen op de fiets te krijgen en in het bijzonder de personeelsleden van MPC Sint-Franciscus, Scholen Sint-Franciscus en Zonneliëd. In september streden de 3 Roosdaalse organisaties om de 'Best Fietsende Organisatie'. De deelnemers duiden wekelijks aan op een formulier hoeveel keer ze die week met de fiets naar het werk kwamen. De organisatie die op het einde van de rit procentueel het meest aantal fietsende werknemers had, won de titel en een uitgebreid fietsontbijt. Iedereen kon meedoen met het algemene klassement en de wekelijkse wedstrijden.

Reactie van Jens, begeleider, De Oude Pastorij

Het is een mooi project, een extra motivatie om met de fiets te komen en mooi om te merken dat er toch best veel collega's op de fiets naar het werk komen. Al moet ik eerlijk bekennen dat zeker tijdens de eerste lockdown het alleen maar leuker werd om op de fiets te komen, zo rustig en veilig op de weg wordt het nooit meer. Toch gaat de fluokleding die we konden winnen zeker wel bijdragen aan de veiligheid.

MONDMASKERS DOOR VRIJWILLIGERS

Tijdens de eerste lockdown werd al snel duidelijk dat we veel mondmaskers zouden nodig hebben. We zagen de nood, bleven niet bij de pakken zitten en plaatsten een oproep op facebook. We kregen behoorlijk snel en veel reactie vanuit de buurt in Roosdaal en toen konden we aan de slag.

bandwerksysteem, als een geoliede machine.

Nadat we alles verzamelden, verdeelden we de maskers ook over de verschillende clusters. In eerste instantie werden ze gebruikt door personeel, daarna kregen gasten ook een aantal maskers.

Ik ging langs bij de buurtbewoners met een patroon, garen, rekkers en stof. Die stof haalden we uit de kelder, een opslagplaats met verborgen schatten! Wanneer de rekkers uitverkocht waren in de winkels, maakten de naaisters zelfs hun eigen linten.

Zo'n twintigtal mensen naaiden mondmaskers voor ons, sommigen een klein aantal, anderen tot honderden tegelijk! Heel leuk om te horen was ook dat enkele dames die in de serviceflats in Pamel woonden in groep ook mondmaskers naaiden, in een soort

Het was opvallend hoe mooi afgewerkt de maskers waren. Deze dames waren niet aan hun proefstuk toe, sommige maskers waren echter pareltjes!

Ikzelf vond het leuk om dit projectje te doen. Op die manier kon ik mijn steentje bijdragen aan de werking tijdens een crisismoment. En we zorgden voor een win-win situatie: de naaidames hadden bezigheid en tegelijkertijd boden ze ons hulp.

Nadine De Brouwer, begeleidster Trion en Zonar

We kijken naar de toekomst

De storm heeft Zonnellied op haar grondvesten doen daveren. Dankzij onze stevige wortels en takken, staat ons boom opnieuw in volle bloei. Een bloeiende kruin waaronder het goed toeven is en waaronder we kunnen uitkijken naar de toekomst.

Doorheen dit gekke jaar hielden we ons recht dankzij elkaar, en dankzij onze dromen. Als we samen onze schouders hieronder zetten, wordt 2021 een droom van een jaar!

IK ZOU GRAAG NOG EENS OP UITSTAP GAAN, NOG EENS NAAR DE GAVERS (DAT IS LANG GELEDEN) OF NOG EENS NAAR DE GEUTELINGEN.

PASCAL, 'T KOMPAS

We hebben geleerd om gelukkig te zijn met kleine dingen zoals een wandeling. Laat ons dat vasthouden.

Ria, logistiek team

We dromen van opnieuw zonder zorgen een bezoek te kunnen brengen aan De Pionier.

zus van bewoonster De Pionier

IK KIKK UIT NAAR MARIO, MIJN VRIEND EN HET NAAR HUIS KUNNEN GAAN. TERUG OP BEZOEK KUNNEN GAAN BIJ LOUI EN JANINNE. NAAR DE CAFETARIA 'TER STELTEN' TERUG GAAN WERKEN, KIKK IK NAAR UIT. EN NE VERWEN KOFFIE DRINKEN. FEMMA WIL IK OOK BLIJVEN DOEN, MAAR TOCH LIEVER DE ECHTE LES.

TANJA, ORCHIDEE

HET ZAL PAS TERUG GOED ZIJN ALS ALLES TERUG NORMAAL IS, WE TERUG NAAR DE CREA EN ANDERE ACTIVITEITEN KUNNEN EN UITSTAPPEN MAKEN. IK KIKK UIT NAAR EEN OPTREDEN VAN NIELS DE STADSBADER!

MARLEEN, DE OUDE PASTORIJ

Mijn droom die ik heb vastgehouden is dat als je wilt je kunt bereiken wat je voor ogen hebt hoe moeilijk het ook is.

Vicky, vrijwilligster Orchidee

IK WOU DAT HET ALLEMAAL AL VOORBIJ WAS, DAT WE WEER OP CAFÉ KUNNEN GAAN, DAT MIS IK. IK MIS HET HELPEN IN DE PAJOT EN MIJN VRIENDEN (KLANTEN) VAN DE PAJOT.

HILDE, DE PIONIER

EEN GOEIE MIX VAN THUISWERK EN LIVE WERK. SOMMIGE VERGADERINGEN ZIJN EFFICIENTER EN PRODUCTIEVER ONLINE, ANDERE VERGADERINGEN HEBBEN ECHT NOOD AAN LIVE CONTACT. WE GAAN OP ZOEK NAAR EEN BALANS.

ANNELORE, CLUSTER BRUSSEL

Roosdaal op stap!

Ook binnen de leefgroepen was 2020 een bijzonder jaar. Waar we normaal vakanties en uitstappen naar believen kunnen organiseren, moesten we nu toch wat creatiever aan de slag. Naar een zwembad gaan werd nu genieten in een opblaasbare jacuzzi. Eens gaan eten werd pizza bestellen. Een terrasje werd op een bankje een blikje drinken. Een vakantie met overnachtingen werd een week gevuld met daguitstappen naar Planckendaal, het domein van Huizingen, een dagje zee, picknicken en wafels bakken. Niets tekort geschoten dus! Wij hebben gelachen, genoten en lekkere pizza gegeten in 2020!

MET DE STEUN VAN

COTÉSE

DECO GROEP

www.cotese.be

**Raamdecoratie - Gordijnen
Webshop - Showroom
Akoestische panelen**

**Hoogveld 16, 9200 Dendermonde
052 41 14 61**

Gezocht: Huisgenoot/buur

Brussel toegankelijk, inclusie in de hoofdstad: langdurige en kortdurende woon- en activiteitenondersteuning!

't Zinneke situeert zich in een appartementsgebouw (4 verdiepingen) in de stedelijke en bruisende stadsomgeving van Sint-Jans-Molenbeek. Wie kan bij ons terecht? Volwassenen met een (verstandelijke) beperking en bijkomende gedragscomplexiteit, nood aan structuur.

Geef je eigen leven vorm! Samen bekijken we jouw vraag. Neem contact op met Zonnelied via christophe.vandennest@zonnelied.be of sociale.dienst@zonnelied.be of via 053 64 64 30.

GIFTEN

Zonnelied rekent nog steeds op steun van heel wat sympathisanten. Alle giften zijn van belang voor een goede werking van onze voorziening. De inkomsten worden gebruikt om onze verschillende woonprojecten te financieren. Het minimumbedrag van een aftrekbare gift bedraagt € 40.

We rekenen op jullie steun!

GIFTENREKENING: BE79 7865 6640 7333

Indien je een fiscaal attest wenst, gelieve op de overschrijving te vermelden: **GIFT FISCAAL ATTEST** + vermelding rijksregisternummer of BTW-nummer.